

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/121/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201145
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819201145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: Ing. E. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX/XX, M., zastúpenej JUDr. Dagmar Matuškovou, advokátkou so sídlom F. Z. XX, F., proti žalovanej: Obec Brezovica, so sídlom Brezovica, Osloboditeľov 346, IČO: 00 314 421, zastúpenej JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom U. XXX/XX, W., o určenie, že pracovný pomer žalobkyne so žalovanou končí a o zaplatenie úrokov z omeškania náhrady mzdy, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 7C/30/2019-38 zo dňa 09. marca 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (III.), p o t v r d z u j e .

Vo výroku o náhrade trov konania (IV.) rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalobkyňa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu.

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých (I., II.), p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo po tom, čo konanie v časti o určenie trvania pracovného pomeru zastavil a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňu úrok z omeškania náhrady mzdy v sume 4 974,51 eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanou a nepriznal žalobkyňu úroky z omeškania, ktorých splatnosť nastala pred 11. 09. 2008, keďže tieto nároky si žalobkyňa uplatnila až podaním zo dňa 11. 09. 2011, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 2 CSP a nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania, pretože podľa jeho názoru obidve strany mali v konaní čiastočný úspech, keď žalobkyňa mala neúspech v časti úrokov z omeškania a úspešná bola v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru na náhradu mzdy. Prihliadol i na to, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania v časti o určenie trvania pracovného pomeru.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalobkyňa. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, priznať jej úroky z omeškania v celom rozsahu a zaviazat' žalovanú k náhrade trov prvoinštančného konania v celom rozsahu. Poukazovala na to, že podanou žalobou dňa 24. 04. 2007 sa domáhala pred okresným súdom v konaní 1C/78/2007 určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, náhrady mzdy a trov konania. Uznesením zo dňa 10. 08. 2007 Okresný súd Dolný Kubín konanie prerušil až do právoplatného

skončenia iného sporu vedeného na tamom súde o neplatnosť odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky a v konaní pokračoval až dňom 12. 09. 2011. Podľa jej názoru teda v zmysle § 111 ods. 1 O. s. p. platného v danom čase došlo i k prerušeniu plynutia lehôt v zmysle tohto zákona, a teda ani nemohlo dôjsť k premlčaniu jej nároku na úroky z omeškania, ktoré si uplatnila podaním zo dňa 11. 09. 2011. Nesprávne súd podľa jej názoru postupoval i pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, lebo s prihliadnutím na charakter sporu a ňou uplatnené nároky pokiaľ i nebola úspešná v časti úrokov z omeškania, jedná sa len o nepatrnú časť vo vzťahu k celkovému predmetu konania, a preto jej mala byť priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 % v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

3. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť. Žalobkyňa v priebehu konania viackrát menila žalobu a až na pojednávaní dňa 12. 09. 2011 navrhla pripustenie zmeny návrhu, kde žiadala okrem vyslovenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru priznať náhradu mzdy s úrokom z omeškania. Teda prvýkrát si uplatnila úrok až na pojednávaní dňa 12. 09. 2011. Lehota na uplatnenie nároku počas prerušenia konania podľa jej názoru nespočívala, preto súd tieto skutočnosti správne vyhodnotil. Náležite sa vyporiadal aj s výrokom týkajúcim sa nároku na náhradu trov konania, a preto aj v tejto časti žiadala rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalobu zamietol (výrok III.), ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

5. Pokiaľ išlo o vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností, v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia (odsek 5, odsek 4 dôvodov), ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Ak žalobkyňa v odvolaní poukazovala na ust. § 111 O. s. p., tu je potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie upravuje plynutie procesných lehôt upravených v tom čase platným Občianskym súdnym poriadkom. V prípade všeobecnej trojročnej lehoty na uplatnenie nároku sa jedná o lehotu vyplývajúcu z hmotného práva (Zákonník práce v spojení s Občianskym zákonníkom), ktorej plynutie sa v takomto prípade neprerušuje, lebo žalobkyni nič nebránilo uplatniť si svoj nárok na súde samostatným návrhom, a preto ani na túto námietku odvolací súd neprihliadol.

7. K pochybeniu zo strany súdu prvej inštancie ale došlo pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, a preto v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu (§ 388 CSP). S prihliadnutím na rozsah nárokov, ktoré tvorili predmet konania, možno konštatovať, že čiastočné nepriznanie úrokov z omeškania žalobkyni je len nepatrným neúspechom v konaní, a preto odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že žalobkyni prislúcha nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP.

8. V ostatných častiach, pokiaľ bolo konanie medzi účastníkmi zastavené a žalobkyni priznaný úrok z omeškania vo výške 4 974,51 eur (výroky I., II.), odvolaním nenapadnutých, zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

9. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania s prihliadnutím na pomer úspechu, resp. neúspechu účastníkov v konaní, keď žalobkyňa so svojím odvolaním bola úspešná len v časti náhrady trov prvoinštančného konania a neúspešná v zamietavajúcej časti úrokov z omeškania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).